

Πανηγυρικός Εσπερινός της Αγίας Τριάδος στο Πανόραμα Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας](#), Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε, χθες, στον Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος Πανοράματος Βεροίας.

“Ας πιστεύουμε ακράδαντα στη δύναμη του Παναγίου Πνεύματος και ας επικα-λούμεθα τη χάρη του, και ας παρα-καλούμε τον Θεό να την δίδει και σε μας. Κυρίως όμως ας σπεύδουμε στην Εκκλησία για να λαμβάνουμε τη χάρη του αγίου Πνεύματος διά των μυστηρίων της, διότι μόνο μέσα στην Εκκλησία μπορεί να λα-βει κανείς τη χάρη του αγίου Πνεύ-ματος, το οποίο παραμένει και θα παραμένει στην Εκκλησία για να αγιάζει και να σώζει τα τέκνα της Εκκλησίας, για να μας σώζει όλους, στους αιώνες”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του.

Στο τέλος του Εσπερινού ο προϊστάμενος της ενορίας Πρωτοπρ. Ιωάννης Κιουλές αναφέρθηκε στην επέτειο των 100 χρόνων από την ανέγερση του Ιερού Ναού.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Πάντα χορηγεί τό Πνεῦμα τό ἅγιον, βρύει προφητείας, ιερέας τε-λειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδα-ξεν, ἁλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τόν Θεσμόν τῆς Ἐκ-κλησίας».

Μέσα σέ λίγες λέξεις περιγράφει ὁ ἱερός ὑμνογράφος στό ἰδιόμελο πού ἀκούσαμε πρό ὀλίγου τόν ρόλο τοῦ ἁγίου Πνεύματος μέσα στήν Ἐκκλησία.

Τό ἅγιο Πνεῦμα, λέγει, εἶναι αὐτό πού δίδει ὅλα τά χαρίσματα. Εἶναι αὐτό πού ἀναδεικνύει τούς προφῆ-τες καί καθιστᾷ τούς ἱερεῖς ἱκανούς νά τελοῦν τά ἱερά μυστήρια καί νά μεταδίδουν τή χάρη του. Εἶναι αὐτό πού δίδαξε τή σοφία τοῦ Θεοῦ σέ ἀνθρώπους ἀγραμμάτους κατὰ κόσμον, ἀλλά καί μεταμόρφωσε σέ θεολόγους ταπεινούς ψαράδες. Καί ἀκόμη εἶναι αὐτό πού συγκροτεῖ καί διατηρεῖ τήν Ἐκκλησία σέ ἓνα ἐνιαῖο σύνολο, τό ὁποῖο ὑπάρχει ἀνά τούς αἰῶνες καί ἐξασφαλίζει στούς ἀνθρώπους τή σωτηρία.

Καί αὐτό ἀκριβῶς τό μέγα θαῦμα εἶναι ἡ πιό πειστική ἀπόδειξη ὅτι τό ἅγιο Πνεῦμα ὄχι μόνο κατῆλθε κατὰ τήν ὑπόσχεση τοῦ Χριστοῦ στούς μαθητές του κατὰ τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλά παρέμεινε μαζί τους καί παραμένει μέχρι σή-μερα καί θά παραμένει στήν Ἐκ-κλη-σία τοῦ Χριστοῦ μέχρι συντε-λείας τοῦ αἰῶνος.

Διότι, εάν δέν υπήρχε τό ἅγιο Πνεῦμα στήν Ἐκ-κλησία, τότε ἡ Ἐκκλησία θά εἶχε ἐξαφανισθεῖ. Δέν θά υπήρχε, γιατί ἡ Ἐκκλησία δέν εἶχε ποτέ ὑποστή-ριξη καί συμπαράσταση ἀπό τούς ἰσχυρούς τοῦ κόσμου.

Ἀντίθετα μάλιστα, ὅταν ξεκίνησε τό ἔργο της στόν κόσμο, ξεκίνησε μέ τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ, πού ἦταν ἀγράμματοι ἀλιεῖς, πού δέν εἶχαν μιλήσει ποτέ στόν κόσμο καί δέν εἶχαν οὔτε τόν τρόπο οὔτε τήν ἱκανότητα νά ἀπευθυνθοῦν στούς ἀνθρώπους.

Καί ὅμως ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύ-ματος ὅχι μόνο ἄρχισαν νά κηρύτ-τουν θαρραλέα τόν λόγο τοῦ Χρι-στοῦ, ἀλλά καί νά πείθουν τούς ἀνθρώπους γιά τήν ἀλήθεια ὧσων ἔλεγαν.

Συνέβη, λοιπόν, αὐτό, τό ὁποῖο περιγράφει τόσο χαρακτηριστικά ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας ὅτι «τά μωρά τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα τούς σοφούς καταισχύ-νη». Διάλεξε, δηλαδή, ἀνθρώπους ὁ Θεός πού στά μάτια τοῦ κόσμου φαινόταν ἀφελεῖς, ἀμαθεῖς καί ἀδύναμοι γιά νά ντροπιάσει τούς σοφούς. Γιά νά τούς κάνει νά ἀπο-ροῦν πῶς εἶναι δυνατόν αὐτοί πού δέν γνώριζαν τίποτε, πού δέν διέ-θεταν πτυχία καί γνώσεις κοσμι-κές, μπορούσαν νά ἀντιμετωπί-ζουν τίς φιλοσοφίες καί τά ρητο-ρικά τους ἐπιχειρήματα. Μποροῦ-σαν νά στέκονται ἐνώπιον τῶν βασιλέων καί τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καί νά τούς ἀντιμετωπίζουν μέ παρρησία. Μποροῦσαν ἀκόμη νά ἀντιμετωπίζουν διωγμούς καί μαρ-τύρια ἀλλά καί κάθε εἶδους αἱρέσεις καί προπαγάνδες ἐναντί-ον τους. Καί ἐνῶ τά πάντα ἐξα-φανίσθηκαν καί οἱ ἰσχυροί τοῦ κόσμου δέν ὑπάρχουν πλέον, ἡ Ἐκκλησία παραμένει ζῶσα καί συνε-χίζει νά ἐπιτελεῖ τό ἔργο της. Συνεχίζει νά ἀποτελεῖ ἕνα θεσμό, ὁ ὁποῖος παρότι ἀποτελεῖται ἀπό χιλιάδες καί ἑκατομμύρια διαφο-ρε-τι-κοὺς ἀνθρώπους παραμένει ἕνα ἐνιαῖο σύνολο, πού δέν δια-σπᾶ-ται, ἀλλά συνεχίζει νά διακονεῖ τόν κόσμο ὡς σῶμα Χριστοῦ. Συνε-χίζει νά μεταδίδει τή χάρη καί νά ἁγιάζει τούς ἀνθρώπους καί νά ἀνα-δεικνύει σέ κάθε ἐποχή ἁγίους καί προφῆτες, ἀκόμη καί ὅταν πιστεύει κανεῖς ὅτι κλονίζεται, ὅτι διαλύεται, ὅτι πλεονάζει ἡ ἀμαρ-τία.

Αὐτό τό ἀκατανόητο καί ἀνεξή-γη-το μέ τήν ἀνθρώπινη λογική θαῦμα τῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖο ἐνοχλεῖ ὅσους δέν πιστεύουν, εἶναι ἔργο τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς χάριτός του πού ἐνεργεῖ μέσα στήν Ἐκκλησία ἀλλά καί μέσα στίς ψυχές τῶν ἀνθρώ-πων πού πιστεύουν, πού τό παρα-καλοῦν, πού τό ἐπικαλοῦνται καί λέγουν «ἐλθέ καί σκῆνωσον ἐν ἡμῖν», καί τίς μεταποιεῖ τό Πνεῦμα τό ἅγιο.

Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου, ἅς πιστεύ-ουμε ἀκράδαντα στή δύναμη τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί ἅς ἐπικα-λούμεθα τή χάρη του, καί ἅς παρα-καλοῦμε τόν Θεό νά

τήν δίδει καί σέ μάς. Κυρίως ὅμως ἄς σπεύδουμε στήν Ἐκκλησία γιά νά λαμβάνουμε τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος διά τῶν μυστηρίων της, διότι μόνο μέσα στήν Ἐκκλησία μπορεῖ νά λά-βει κανεῖς τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύ-ματος, τό ὁποῖο παραμένει καί θά παραμένει στήν Ἐκκλησία γιά νά ἁγιάζει καί νά σώζει τά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, γιά νά μάς σώζει ὅλους, στούς αἰῶνες.

© Kosmas Karagiannis IMBNK